

Å veilede en veileder

Rundt halvparten av legene i spesialisering får ikke den veiledningen de skal ha. Kurskomiteen i Finnmark legeförening ønsket å ta tak i kvaliteten på veiledningen som blir gitt og arrangerte kurs for veiledere i Kirkenes i november.

Selv om kurset først og fremst rettet seg mot leger i Finnmark, kom det besøk helt fra Sykehuset Innlandet.

– Jeg har ikke funnet noen tilsvarende kurs for oss veiledere, forteller Saeed Moradi, som jobber på Reinsvoll psykiatriske sykehus i nærheten av Gjøvik. Etter at han begynte som veileder i høst har han følt behovet for faglig påfyll. Han satte pris på muligheten til å få noen teoretiske knagger å henge sine erfaringer på og syntes kurset var veldig bevisstgjørende.

– Dette er noe alle bør melde seg på, og egentlig bør det være obligatorisk for veiledere, mener han.

I et fylke som Finnmark kan man som lege ofte være alene om å finne ut hvordan man gjør ting, forteller Sarah Strålenstam, medlem i kurskomiteen i Finnmark legeförening og fastlege i Havøysund.

– Vi arrangerer kurs to ganger i året og forsøker alltid å finne temaer som er aktuelle for medlemmene i fylket, sier hun og mener de beste kursene er de hvor medlemmene deler av sine erfaringer.

En god veiledningssituasjon

Kurset bestod av en teoretisk del i tillegg til at deltakerne fikk trene på praktiske øvelser.

– Det er veilederens ansvar å lage rammer slik at veiledning blir en arena for utvikling og oppleves trygt for kandidaten, påpekte veilederkoordinator Kristin Prestegaard. Hun stod for det faglige innholdet sammen med veilederkoordinator Peter Prydz og fagsjef for medisinsk pedagogikk Åse Brinchmann-Hansen i Legeföreningen.

– Det er også viktig at du som veileder erkjenner din egen usikkerhet og går gjennom situasjonen sammen med den som veiledes, fulgte Peter Prydz opp. Han pekte på at den som blir veiledet kan ha vel så oppdatert kunnskap om et tema og derfor tilfører veilederen nye erfaringer.

En viktig del av kurset var å få frem erfaringer og refleksjon hos deltakerne gjennom gruppearbeid der alle øvde på ulike situasjoner. Houman Charani, overlege i ortopedi i Hammerfest og Marit Vidringstad, LIS ved gynekologisk avdeling Hammerfest, delte også av sine erfaringer i plenum. Sammen pekte de på utfordringer som tilrettelegging for strukturert veiledning, oppfølging av og gode arbeidsforhold for kandidatene, og ikke minst viktigheten av at veiledningen blir fulgt opp. Charani tok også opp den dårlige samvittigheten når man som veileder ikke klarer å sette av nok tid i en hektisk hverdag.

Veiledning et eget fag

– Det skjer en endring i legerollen som krever mer veiledning. Det stilles stadig større krav til legene og kvalitetssikring av jobben som gjøres, sier Åse Brinchmann-Hansen og peker på behovet for mer utdanning av veilederne. En undersøkelse blant leger i spesialisering viser at selv om nesten halvparten ikke har fått den veiledningen de skal ha, så er de fornøyde. Det kan bety at det er for lave forventninger hos de som skal bli veiledet.

Behovet for mer opplæring av veiledere støttes av Marit Hermansen, leder i Norsk forening for allmennmedisin.

– Veiledning er et eget fag, og vi er ikke automatisk gode veiledere selv om vi er leger. Hun peker på de økende veiledningsoppgavene i kommunene med oppfølging av studenter, turnuskandidater og EØS-kandidater. Ikke minst kan en god opplæring i veiledning også brukes i kontakt med pasientene og dermed gi bedre pasientbehandling. Hun synes derfor det er prisverdig at Finnmark legeförening arrangerte dette kurset.

Stein Runar Østigaard

stein.runar.ostigaard@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling

Sarah Strålenstam fra kurskomiteen og deltaker Saeed Moradi var begge godt fornøyd med veilederkurset. Foto Stein Runar Østigaard

Houman Charani, Nina Helberg Aurebekk og Aino Snellman deltar aktivt i gruppearbeid. Foto Stein Runar Østigaard